

а живѣтъ. 5) Пятъ тѣхъ ползы на челоуѣчеството. 3) Подѣбныте на всѣка фамиліа.

Трѣтото, за трѣтаго чина, коѣто обѣчава ѣснократко, ѣзвѣстїето на славеннобългарската грамматика: съ едно кратко художнословїе, ѣ баснословїе на дрѣвните ѣлины.

Четвѣртото, за четвѣртаго чина, коѣто прѣвѣлно поучава, едно числително художество, съ разноскѣсны числителны примѣри ѣ спѣсвы.

Пѣто то ѣзвѣстава краткоасно вселенско землеописанїе, ѣнапачеже, за нашата болгарїа.

Шестото ѣ, единъ прѣдрѣчный послѣтеникъ, коѣто наставава всѣкаго, спорѣдъ причината ѣ лице то, да отписѣва подобѣтелно, ѣ потребно порѣдочно.

Обѣче многочѣстнѣ ѣ многоспѣсѣбнѣ слыслихмѣ, каквѣ расположително составленїе на това наше мало сочиненїе, да оупотребимѣ, ѣ тако съ оусѣрдїемъ да нарѣдимѣ, ѣ порѣдочно отсѣдихмѣ, прѣвѣлно спорѣдъ матереславенската грамматика; тогѣ ради желѣимѣ, ѣ мѣлимѣ всѣкаго славенскаго списѣтеля же ѣ оучителя, на Славеннобългарскаго рѣда, коѣкото ѣ възможно, да не отвѣгва отъ своелѣтернаго ѣзыка, но смѣано да сѣ хвалѣ, какъ ѣма една прѣвогѣта ѣ прѣдобрѣдарѣвѣтелна мѣйка, коѣто съ разгѣрната пѣзва щѣдро прѣгѣраща, ѣ сладкозѣхарно цѣлава, ѣ отъ прѣизѣвѣланото